

L'1 de Maig, el sindicat va tornar al carrer

Aquest 1 de Maig CCOO de Lleida i la UGT van tornar a recórrer els carrers de la ciutat després de dos anys sense fer-ho a causa de la pandèmia. La manifestació del Dia del Treball d'enguany duia per lema: "La solució: apujar salaris, contenir preus, posar fi a les desigualtats", i va sortir com és tradicional de la plaça del Treball i acabà a la Seu Vella, al davant de la Porta dels Apòstols. Enguany el parlaments de la secretària general de CCOO i del secretari general de la UGT van anar precedits de les reivindicacions dels diversos sectors que estan en conflicte.

En el seu parlament Cristina Rodríguez, secretària general de CCOO de Lleida, va tenir un record per les persones afectades per la guerra d'Ucraïna i també per als afectats pels diversos conflictes bèl·lics que hi ha al món en aquests moments. Va reclamar la pujada de l'SMI per dignificar ocupacions i la pujada dels salaris per apaivagar els efectes de la inflació, i la recuperació de la clàusula d'ultraactivitat per mantenir el poder adquisitiu dels salaris.

També va posar l'èmfasi en la implantació dels plans d'igualtat a les empreses que ha d'ajudar a revalorar les feines feminitzades i a lluitar contra la bretxa laboral.

Si ens fixem en les reivindicacions més properes destacà el greu problema de despoblament rural i l'envelliment de la població, en aquest sentit va demanar la reindustrialització del territori, l'equilibri territorial dels serveis i més i millors infraestructures.

Per acabar va destacar les bondats de la reforma laboral recentment aprovada que sobretot han permès estabilitat en l'ocupació i una millora del nostre mercat laboral, sobretot amb l'augment de contractes indefinits. ■

editorial

Repartir la riquesa a través dels salaris

Els treballadors i les treballadores el sou dels quals no arriba a 1.000 euros, els aturats i aturades, els pensionistes... no poden omplir la cistella de la compra, no poden afrontar despeses sobrevingudes, i aquesta situació, a més d'injusta, és també un perill per a la nostra economia.

S'ha de repartir la riquesa a través dels salaris.

Si els preus s'acaben moderant, perquè es redueix el preu de l'energia, el que no pot passar és que els beneficis se'ls quedi l'empresariat d'aquest país.

L'increment de la inflació subjacent, la que no inclou l'energia ni els aliments, és causada fonamentalment per la insolidaritat de les empreses que estan repercutint i incrementant els preus per mantenir el marge de beneficis, els salaris, però, no es toquen!

La falta de treballadors i treballadores en alguns sectors, que les patronals diuen que es per manca de persones qualificades, és mentida. Treballar a la Costa Brava i guanyar 1.200 euros, pagant de lloguer el 90 % del salari, fa que moltes persones no puguin treballar. Treballar per viure a la misèria no és una alternativa.

El creixement de la inflació, la inestabilitat i la incertesa dels preus fan que la clàusula de revisió salarial sigui fonamental, sigui la garantia per poder mantenir el poder de compra dels salaris.

Si les patronals segueixen frenant la negociació col·lectiva, la mobilització i el conflicte seran inevitables. ■